

nedlægge nogen bestaaende Kreds var nødt til at forøge Antallet. Det ærede Medlem mente, at netop af Hensyn til den Bestemmelse i Grundlovsforslaget, hvorefter man i visse Tilfælde og navnlig om Finansloven kan komme til at foretage Fællesafstemning, var det ønskeligt, at Folketingets Medlemsantal blev saa højt som muligt, for at Folketinget derved kunde faa en Overvægt overfor Landstinget. Denne Anskuelse kunde maaske have været berettiget, saalænge Landstinget var udgaaet af den privilegerede Valgret; men naar det først bliver omdannet saaledes, at det ogsaa er valgt ved almindelig Valgret paa et lige saa demokratisk Grundlag som Folketinget, ser jeg ikke, at den Grund længere er til Stede.

P. Munch: Jeg tror, der kan være nogen Grund til først at udtale Tilfredshed med den lille Forhandling, der har fundet Sted om den Tanke at føre Antallet af Valgkredse ned igen til 121, den Tanke, som udkastedes af Ordføreren for Regeringspartiet (R. Andersen). Den højtærede Indenrigsminister har jo sagt, at dette mente han ikke var gør ligt, og den ærede Ordfører har derefter tilsagt Regeringsforslaget sin varme Støtte, hvoraf jeg vil slutte, at hans Tanke paa dette Omraade kun er Udtryk for et fromt Ønske, for det Ubehag, han føler ved at tænke sig Medlemstallet forøget, men at dette Ønske ikke er af en saadan Styrke, at det kan antages at komme til at lægge Forhandlingerne om dette Lovforslag nogen Hindring i Vejen. Jeg kan maaske i denne Sammenhæng gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Medlemsantallet her i Tinget. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), som paa adskillige andre Punkter var enig med mig i Lørdags, sagde om den foreslaaede Forøgelse af Medlemsantallet, at han frygtede, at den ikke vilde formindske Forhandlingernes Vidtløftighed, men tværtimod gøre det hele bredere og besværligere og vanskeligere her i Rigsdagen. Jeg tror, at denne Frygt er ugrundet. Man har jo rundt om i Landene, ogsaa i forholdsvis smaa Lande, Rigsdage, der er betydelig talrigere end dette Ting, og der er ingen Steder, hvor man i fjerneste Maade mærker, at Rigsdagsmaskineriet af den Grund gaar besværligere. Det svenske Andet Kammer har 230 Medlemmer, og Maskineriet gaar fortræffeligt der. Jeg vil ikke tale om de store Lande, om Englands Underhus, der bestaar af 670 Medlemmer, uden at Medlemmernes Antal paa nogen Maade vanskelig-

gør Forhandlingerne. Virker det i nogen Henseende, er det snarest til at lette Forhandlingerne. Sagen er nemlig den, at Forhandlingernes Bredde og hele Arbejdets Gang bestemmes først og fremmest af, hvorvidt Tingene har Medlemmer, der paa de Omraader, der er til Forhandling, er særlig kyndige. Har man det, gaar Arbejdet bedre og sikrere, og et noget større Antal giver næsten altid noget bedre Betingelser for, at der paa hvert Omraade findes Medlemmer med en særlig Indsigt. Jeg skal ikke komme dybere ind paa hele dette Spørgsmaal, men har kun villet gøre disse enkelte Bemærkninger overfor den eneste Indvending, der foreløbig er fremkommet overfor den Tanke, at man, hvis det er nødvendigt for at opnaa en retfærdig Ordning, godt kan gaa noget højere med Folketingets Medlemstal end det, der hidtil har været Tale om.

Den højtærede Indenrigsminister stillede sig overfor de forskellige Bemærkninger fra vor Side meget imødekommande og forhandlende, selv om han naturligvis anførte Grundene for de forskellige Bestemmelser i Regeringsforslaget. Med Hensyn til Valget af Stedfortrædere til Landstinget trøstede den højtærede Minister sig med, at der jo paa hver Liste bliver nogle Stedfortrædere, og derfor slaar de nok til. Jeg tror dog ikke, at denne Trøst helt forslaar. Det er nemlig meget muligt, at der adskillige Steder vil blive valgt en Landstingsmand, der kommer til at sidde som Enerepræsentant for den Liste, hvorpaa han er valgt, og i saa Fald vil der for ham kun være een Suppleant. Hvis vedkommende Suppleant i et givet Tilfælde ikke skulde kunne træde til, vil man staa overfor det store, omfattende Landstingsvalg, som er et saa besværligt Maskineri at sætte i Scene. Derfor tror jeg, at det vilde være praktisk at aabne en Adgang til at have nogle flere Suppleanter end det Antal, der svarer til det Antal Landstingsmænd, som er valgt paa hver Liste. Men det kan vi jo forhandle om.

Dernæst talte Ministeren om Lodtrækningen. Han indrømmede, at den d'Hondtske Beregningsmaade i overordentlig mange Tilfælde vil føre til Lodtrækning, og jeg forstod ham ogsaa saaledes, at han i Virkeligheden erkendte, at Tilfældene vilde blive saa talrige, at det vilde komme til at gøre et højst ubehageligt Indtryk. Han trøstede os ganske vist med, at ude i Sogneraadene vilde der være saa fromme Mennesker, at de satte sig hen og regnede ud, hvor meget der tilkom dem efter den største Brøks Metode, i hvert Tilfælde efter Skøn, og saa